

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 11.4.2016
COM(2016) 214 final

2012/0011 (COD)

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU

podle čl. 294 odst. 6 Smlouvy o fungování Evropské unie

týkající se

**postoje Rady k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických
osob v souvislosti se zpracováváním osobních údajů a o
volném pohybu těchto údajů (obecné nařízení o ochraně údajů),
kterým se zrušuje směrnice 95/46/ES**

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU

podle čl. 294 odst. 6 Smlouvy o fungování Evropské unie

týkající se

postoje Rady k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováváním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (obecné nařízení o ochraně údajů), kterým se zrušuje směrnice 95/46/ES

1. SOUVISLOSTI

Datum předání návrhu Evropskému parlamentu a Radě (dokument COM(2012) 11 final – 2012/11 COD):	25. ledna 2012
Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne: SOC/455 EESC-2012-1303	23. května 2012
Datum přijetí postoje Evropského parlamentu v prvním čtení:	12. března 2014
Datum předání pozměněného návrhu:	Nepoužije se
Datum přijetí postoje Rady:	8. dubna 2016

2. CÍL NÁVRHU KOMISE

Směrnice 95/46/ES¹, ústřední legislativní nástroj v oblasti ochrany osobních údajů v Evropě, byl milníkem v historii ochrany údajů. Stále zůstávají v platnosti její cíle, a to zajistit fungování jednotného trhu a účinnou ochranu základních práv a svobod fyzických osob. Byla však přijata před jednadvaceti lety, kdy byl internet ještě v plenkách. V dnešním novém, složitém digitálním prostředí stávající pravidla neposkytují ani potřebnou úroveň harmonizace ani nezbytnou účinnost při zajišťování práva na ochranu osobních údajů.

Na tomto základě Komise dne 25. ledna 2012 navrhla nařízení, jež má směrnicí 95/46/ES nahradit a jež má stanovit obecný rámec ochrany údajů v EU. Návrh nařízení modernizuje zásady obsažené ve směrnici z roku 1995, přizpůsobuje je digitálnímu věku a harmonizuje právní předpisy v oblasti ochrany údajů v Evropě. Aby byla obnovena důvěra fyzických osob ohledně toho, jak jsou využívány jejich osobní údaje, jsou potřebná pevná pravidla pro ochranu údajů.

Návrh nařízení se zaměřuje na následující prvky: posílení práv fyzických osob, posílení vnitřního trhu EU, zajištění důslednějšího vymáhání pravidel, zjednodušení mezinárodního předávání osobních údajů a stanovení globálních norem ochrany osobních údajů.

---

¹ Směrnice 95/46/ES o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

Tyto změny umožní lidem lepší kontrolu nad jejich osobními údaji a usnadní jim přístup k nim. Mají zajistit ochranu osobních údajů bez ohledu na místo, kde se nacházejí. Tato nová pravidla tyto záležitosti řeší prostřednictvím:

- snadnějšího přístupu k údajům – fyzické osoby budou mít více informací o tom, jak jsou jejich údaje zpracovávány, a tyto informace budou dostupné v jasné a srozumitelné podobě,
- práva „být zapomenut“ – pokud si fyzická osoba nepřeje, aby byly její údaje dále zpracovávány, a pokud neexistuje žádný právní základ pro jejich uchovávání, budou tyto údaje vymazány,
- práva být informován o neoprávněném přístupu k vlastním údajům – společnosti musí oznámit orgánu dohledu případy porušení ochrany údajů, které fyzickou osobu ohrožují, a oznámit co nejdříve subjektu údajů každé porušení s vysokým rizikem, aby mohli uživatelé učinit příslušná opatření,
- práva na přenositelnost údajů – uživatelé budou moci snadněji převádět osobní údaje mezi různými poskytovateli služeb.

Navrhované nařízení rovněž podporuje jednotný digitální trh, aby mohl být využit jeho potenciál, prostřednictvím následujících pravidel:

- jeden kontinent, jeden právní předpis: jediný celoevropský právní předpis pro oblast ochrany údajů, který nahrazuje stávající nesourodou pestrou paletu 28 vnitrostátních právních předpisů,
- jedno kontaktní místo („one-stop-shop“): „jedno kontaktní místo“ pro podniky, tj. podniky budou jednat pouze s jediným orgánem dozoru, nikoli s osmadvaceti, podnikání v EU bude tudíž pro společnosti jednodušší a méně nákladné,
- rovné podmínky – evropské společnosti musí dnes dodržovat přísnější normy než společnosti usídlené mimo EU, ale rovněž působící na jejím jednotném trhu. V důsledku reformy se budou muset společnosti usazené mimo Evropu řídit stejnými pravidly, budou-li chtít nabízet zboží nebo služby na trhu EU,
- technologická neutralita: nařízení umožňuje další rozvoj inovací v rámci nových pravidel.

V neposlední řadě navrhované nařízení stanoví, že orgány dohledu budou moci podnikům, které nedodržují pravidla EU, uložit pokutu do výše 2 % jejich celkového ročního obrátu.

3. PŘIPOMÍNKY K POSTOJI RADY

Postoj Rady navazuje na politickou dohodu, ke které dospěly Evropský parlament a Rada v rámci neformálních dialogů dne 15. prosince 2015 a jež byla následně potvrzena Radou dne 8. dubna 2016.

Komise tuto dohodu podporuje, neboť je v souladu s cíli návrhu Komise.

Dohoda zachovává povahu právního nástroje dle návrhu Komise, a to nařízení namísto směrnice, která by poté vyžadovala provedení v osmadvaceti vnitrostátních právních systémech. Rovněž zajišťuje nezbytnou úroveň harmonizace a přitom zachovává členským státům manévrovací prostor, pokud jde o stanovení pravidel ochrany údajů pro veřejný sektor.

Postoj Rady potvrzuje přístup Komise, pokud jde o územní působnost nařízení, které se

rovněž použije na správce či zpracovatele usazené ve třetí zemi, pokud nabízejí zboží nebo služby nebo sledují chování subjektů údajů v Unii.

Dohoda v souladu s přístupem Komise posiluje zásady zpracování údajů (např. minimalizaci údajů) a práva subjektů údajů tím, že zahrnuje právo být zapomenut a právo na přenositelnost a dále rozvíjí stávající práva, jako např. právo na informace nebo právo na přístup k nim.

Dohoda rovněž zachovává a dále rozvíjí přístup založený na rizicích, který se vyskytoval již v návrhu Komise a který vyžaduje, aby správci a v některých případech i zpracovatelé zohledňovali charakter, oblast působnosti, souvislosti a účely zpracování a rizika kolísající pravděpodobnosti a závažnosti pro práva a svobody subjektu údajů takového zpracování. Navíc dohoda dospěla k závěru, že mechanismus „jednoho kontaktního místa“ je z právního i institucionálního hlediska rozumný a přináší společně s subjektem údajů značnou přidanou hodnotu. Mechanismus bude založen na zásadě „orgánu v nejlepším postavení“ k rozhodování a bude se zaměřovat pouze na případy s významným přeshraničním rozměrem. Závěr Rady zachovává klíčový zjednodušující prvek spočívající v existenci možnosti jediného rozhodnutí v celé EU a jediného prostředníka pro podniky a fyzické osoby.

Dohoda rovněž dále vyjasňuje a konkretizuje pravidla týkající mezinárodního předávání, pokud jde např. o kritéria, která je třeba zohlednit při posuzování úrovně ochrany v třetí zemi, nebo nástroje, které mohou poskytovat příslušné záruky pro mezinárodní předávání.

Postojem Rady jsou orgány dozoru zmocněny k tomu, aby za porušení nařízení ukládaly finanční sankce až do výše 2 – 4 % celkového ročního obrátu podniku.

Postoj Rady konečně narozdíl od návrhu Komise nepovažuje nařízení za rozvoj schengenského *acquis*. Komise se proto domnívá, že je nutné prohlášení v tomto smyslu.

4. ZÁVĚR

Komise podporuje výsledky interinstitucionálních jednání, a může proto přijmout postoj Rady v prvním čtení.

5. PROHLÁŠENÍ KOMISE – VÝZNAM NAŘÍZENÍ PRO SCHENGEN

„Komise vyjadřuje politování nad tím, že z jejího původního návrhu byly odstraněny body odůvodnění 136, 137 a 138 týkající se schengenského *acquis*. Komise se domnívá, že obecné nařízení o ochraně údajů představuje zejména ve vztahu k vizům, hraničním kontrolám a navracení osob rozvoj schengenského *acquis* pro čtyři státy přidružené k provádění, uplatňování a rozvoji tohoto *acquis*.“